

تأثیر آموزش صلح و مهارت‌های بین فردی بر پرخاشگری
دانش‌آموزان

نویسنده
مناکمال‌نژاد

پیشگفتار

کتاب حاضر با هدف بررسی تاثیر آموزش صلح و مهارت‌های بین فردی در پرخاشگری دانش‌آموزان انجام شد. بدین منظور از بین ۳۵۰۰ نفر دانش‌آموز دوره ابتدایی پس از دریافت لیست دانش‌آموزان دارای مشکل انضباطی و رفتاری، و اجرای پرخاشگری "باس پری" (۱۹۹۲)، ۹۰ نفر که دارای بالاترین میزان نمره پرخاشگری بودند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایشی و یک گروه کنترل قرار گرفتند. روش پژوهش شبه آزمایشی بوده و ابزار گردآوری داده‌ها پرسش‌نامه پرخاشگری "باس و پری" (۱۹۹۲) بود که پس از تعیین روایی آن‌ها توسط اساتید و متخصصان موضوعی، پایایی آن به وسیله آلفای کرونباخ برابر ۰/۸۵ برآورد شد. داده‌های گردآوری شده با استفاده از آزمون t مستقل و تحلیل کوواریانس و آزمون تعقیبی شنفیلد-وایز برای تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشانگر آن بود که آموزش صلح و مهارت‌های بین فردی بر پرخاشگری کلامی، پرخاشگری جسمانی، پرخاشگری خشم و پرخاشگری خصومت تاثیر داشته و آن‌ها را کاهش می‌دهد. همچنین پرخاشگری کلامی، پرخاشگری جسمانی و پرخاشگری خصومت دانش‌آموزانی که آموزش صلح رادیده‌اند نسبت به پرخاشگری کلامی دانش‌آموزانی که آموزش مهارت‌های بین فردی را دیده‌اند، بیشتر کاهش پیدا می‌کند.

فهرست

پیشگفتار	۵
فصل اول کلیات	۹
مقدمه	۹
اهداف از تالیف	۱۷
تعریف واژگان	۱۹
تعاریف عملیاتی	۲۲
فصل دوم گستره نظری و عملی مطالعه	۲۵
مقدمه	۲۵
پرخاشگر	۲۶
صلح	۵۰
آموزش صلح	۶۰
مهارت‌های بین فردی	۷۶
مروری بر مزایای انجام شده	۸۷
مدل مفهومی پژوهش	۹۳
فصل سوم روند مطالعه	۹۵
فصل چهارم دستاوردهای پژوهش	۱۰۱
مقدمه	۱۰۱
توصیف داده‌ها	۱۰۱
اطلاعات توصیفی متغیرهای پژوهش	۱۰۷
تحلیل استنباطی داده‌ها	۱۰۸
بررسی فرضیه‌های تحقیق	۱۰۹
فصل پنجم سخن آخر	۱۱۹
مقدمه	۱۱۹
یافته‌های پژوهش	۱۱۹
پیشنهادهای نویسنده	۱۳۲

۱۳۵ منابع

۱۳۵ منابع فارسی

۱۴۰ منابع انگلیسی

۱۴۵ پیوست‌ها

۱۴۵ بسته آموزش صلح

۱۷۲ بسته مهارت‌های بین فردی

www.ketab.ir